lluita DIGITAL @

butlletí quinzenal de CCOO de Catalunya

Núm. 392 - divendres, 11 de març de 2022

Els preus es disparen

Davant la forta inflació, CCOO de Catalunya reclama un pacte de rendes que limiti beneficis i dividends i garanteixi el poder adquisitiu de salaris i rendes

El fort increment de la inflació que s'havia iniciat pels colls d'ampolla en les cadenes de valor i l'increment dels preus energètics i que s'havia d'apaivagar al llarg de l'any 2022, s'enfronta a un nou període d'incertesa per la invasió d'Ucraïna. L'increment ahir de les previsions del Banc Central Europeu que situa la inflació mitjana d'enguany en el 5,1%, això és, amb un increment d'un punt i mig en relació a les darreres, comporta riscos molt importants pel que fa el poder adquisitiu de les llars treballadores. L'increment interanual dels preus de productes i serveis bàsics, com la calefacció i enllumenat (51,7%), el transport (12,8%) o els aliments sense elaboració (5,3%) precaritza especialment els salaris i rendes més baixes. El trasllat dels preus energètics a la inflació subjacent, en 6 dècimes, fins arribar al 3%, fa que, en el context actual, no es vegi en l'horitzó immediat una millora a no ser que s'emprenguin polítiques públiques que garanteixin les rendes i la limitació dels beneficis extraordinaris d'alguns actors, com les grans empreses elèctriques. Les inversions dels plans de recuperació i resiliència s'han de consolidar, mitjançant un diàleg i concertació socials real, en una estratègia de transformació del model productiu que sigui justa en el plànol social, sostenible en l'ambiental i eficient en el financer i econòmic. En aquest sentit la intervenció en el model de fixació de preus elèctrics o el debat sobre un pla de xoc fiscal semblen prioritats que no son ajornables.

L'increment interanual dels preus de productes i serveis bàsics, com la calefacció i enllumenat (51,7%), el transport (12,8%) o els aliments sense elaboració (5,3%) precaritza especialment els salaris i rendes més baixes

Les dades

A Catalunya l'IPC interanual es situa en el 7,4%, un punt i mig per sobre de l'índex registrat el mes passat (5,9%), situant-se dues dècimes per sota de l'index estatal (7,6%). En termes interanuals destaquem l'elevat increment de preus de l'habitatge (22,3%), seguit pels preus del transport (12,9%) i per l'increment del 5,4% en els preus dels aliments i begudes no alcohòliques. Aquest destacat augment en els preus de l'habitatge té relació directa amb l'encariment del preu del gas atès que el preu de la calefacció s'inclou dins de l'epígraf d'habitatge a efectes de càlcul de la cistella de productes de l'IPC. D'altra banda, l'encariment del transport també té relació amb l'increment del preu dels carburants i, per tant, són conseqüència de la crisi energètica que estem vivint en els darrers mesos.

A nivell de l'Estat, l'IPC interanual es situa en el 7,6%, també un punt i mig per sobre de l'index registrat el mes passat (6,1%) i dues

→

editorial

Pacte de rendes

La barbàrie està generant una situació humanitària crítica a Ucraïna, però que ja ens està afectant a tots de manera directa en forma de preus desbocats. CCOO proposa un pacte de rendes amb mesures que afectin els preus en general, els preus energètics en particular o el manteniment de les condicions de renda de tota la població, entre altres qüestions. El sindicat és conscient que per al 2022 no es podran plantejar increments salarials per sobre del 7 % perquè no és realista, però no està disposat que els treballadors i treballadores perdin poder adquisitiu amb el que això representa per a la vida de les persones treballadores. S'haurà de plantejar una certa moderació salarial aquest any en la negociació col·lectiva, però sempre acompanyant-la de clàusules de revisió salarial a tots els convenis. En el període de vigència de dos o tres anys de l'acord de negociació col·lectiva hem de recuperar el poder adquisitiu de les persones treballadores. No acceptarem un pacte de rendes on només ens ajustem el cinturó aquelles persones que cobrem el salari recollit en un conveni col·lectiu. Això no és acceptable. També hem d'incidir en el fet que Espanya i Europa tenen un greu problema amb la fixació dels preus energètics i cal actuar ja. CCOO proposa suspendre la posició marginal dels preus, que fa que el conjunt de fonts d'energia es paguin a preu del gas, fet que comporta un autèntic disbarat inflacionista. Ja no podem esperar més per avançar en l'assoliment de l'autonomia energètica: cal desenvolupar una vegada per totes les energies renovables. Per a això han de servir els fons europeus. ■

dècimes per sobre de l'index registrat per Catalunya (7,4%). En quant a l'anàlisi dels components de la cistella de productes, es reprodueix la mateixa situació que hem descrit per Catalunya, destacant l'increment de preus de l'habitatge (25,4%), transport (12,8%) i els aliments i begudes no alcohòliques (5,6%).

La inflació subjacent, que és aquella que no té en compte ni els aliments no elaborats ni el preu dels carburants i que, per tant, captura amb major fiabilitat l'estat real de l'economia, aïllant el comportament més volàtil del preu del petroli, es situa en el 3,0%, sis dècimes per sobre de la registrada el mes passat (2,4%), continuant la trajectòria ascendent que es va iniciar ja fa més de mig any.

La taxa de variació anual de l'ICPH (Índex de Preus de Consum Harmonitzat), que mesura l'evolució dels preus seguint la mateixa metodologia per a tos els països de la zona euro, per tal de facilitar la comparació entre països que comparteixen una mateixa política monetària, en el cas espanyol es situa en el 7,6%, 1,4 punts percentuals per sobre del mes passat (6,2%). Per tant, veiem com l'increment és molt similar al registrat per l'index general, que era d'un punt i mig. En canvi, l'indicador de l'ICPH per la zona euro continua incrementant-se però en menor mesura que l'index estatal. En concret, aquest mes es situa en el 5,8%, set dècimes per sobre del mes anterior. Per tant, les dades semblarien indicar que la inflació ens està afectant en major mesura al nostre país que al conjunt de països que conformen l'eurozona, quan fa un any la situació era justament la contrària.

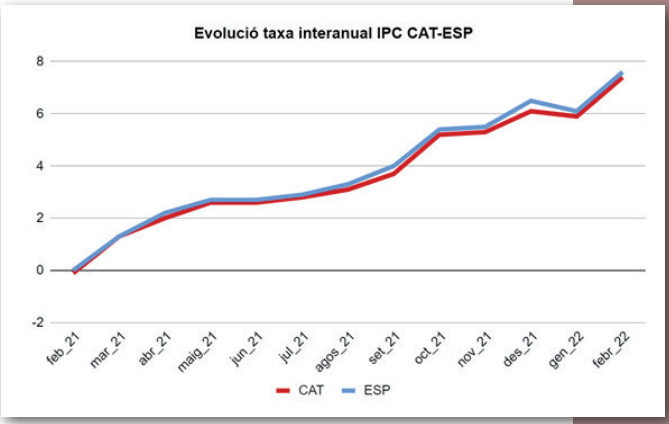

Què proposa CCOO?

- És necessari reformar urgentment el mercat elèctric, abandonant el sistema marginalista actual, que fa que es pagui el conjunt d'energies al preu de la més cara. Cal un nou model de remuneració de les diverses fonts energètiques més eficient i que tingui en compte els costos reals de producció. Mesures com les apuntades recentment pel Govern estatal, però encara no aprovades, de fixar límits als preus i també de desacoblar el mercat elèctric majorista del preu del gas poden contribuir a contenir les pujades de l'electricitat, especialment tenint en compte que l'actual article 5 de la directiva sobre les normes del mercat de l'electricitat permet que els estats actuïn en situacions extraordinàries com l'actual, protegint les persones consumidores en situacions de vulnerabilitat.

- Davant els importants reptes immediats per garantir la recuperació i la resiliència d'un teixit socioecònomic fortament afeblit per les darreres dues crisis, és necessari plantejar un pacte de rendes entre organitzacions sindicals i patronals que inclogui qüestions energètiques, fiscals i relatives als beneficis i dividends empresarials. La demanda de la patronal d'intervenir en els preus energètics quan les grans empreses energètiques hi estan organitzades, mostra que cal articular compromisos explícits.

- La voluntat d'amortir la crisi de preus a partir d'un augment de la pressió sobre els salaris no té sentit des del punt de vista econòmic. La pèrdua de poder adquisitiu acumulada dels salaris, d'una banda, i l'acumulació d'excedents per part de les empreses, de l'altra, són els elements que han d'orientar la construcció de forts consensos en el marc de l'Acord interprofessional de Catalunya (AIC) i l'Acord per a l'ocupació i la negociació col·lectiva (AENC). És irrenunciable el manteniment del poder adquisitiu, especialment en un moment en què la qualitat de la demanda interna és la millor garantia d'estabilitat econòmica.

- L'increment de les pensions, especialment les no contributives, i de les rendes mínimes es mostren com absolutament ineficients en la situació actual. La millora en la coordinació entre renda garantida i l'ingrés mínim vital, i l'ampliació de la seva cobertura i qualitat reclamen l'increment immediat de l'índex de renda de suficiència de Catalunya a què s'ha compromès el Govern de la Generalitat. La situació actual exigeix també millores en les polítiques de dependència, de suport a les famílies i d'accés als subministraments bàsics.

- La crisi actual compta amb uns plans de recuperació i resiliència que es mostren imprescindibles per accelerar un canvi de model productiu. Que aquesta transformació sigui una transició justa dependrà de fins a quin punt s'enriqueixi amb la perspectiva del diàleg social i es construeixi des de la concertació amb els agents socials i econòmics. L'actual definició dels PERTE (projectes estratègics per a la recuperació i la transformació econòmica), però també la manca de compromís polític en el Consell del Diàleg Social són elements que no afavoreixen una transició justa i inclusiva a Catalunya. ■

CCOO dona suport a la declaració del Consell Municipal d'Immigració de Barcelona en relació amb l'acumulació d'expedients sense resoldre a l'Oficina d'Estrangeria

La setmana passada es va donar a conèixer la declaració del Consell Municipal d'Immigració de Barcelona (CMIB), que compta amb la participació de CCOO de Catalunya a la seva Comissió Permanent. Concretament, es denuncia la situació d'acumulació de milers d'expedients d'estrangeria sense resoldre a l'Oficina d'Estrangeria de Barcelona i es reclama que la Subdelegació del Govern doni resposta immediata a aquesta situació de col·lapse.

Com ja hem denunciat de manera reiterada des del sindicat, i com recull clarament la declaració, no disposar de la corresponent autorització administrativa genera moltes dificultats a les persones estrangeres en tràmits com ara signar un contracte de treball, llogar un habitatge, obrir un compte corrent, anar al CAP o cursar alguns estudis, entre d'altres, però també augmenten les possibilitats, mentre no tinguin presentada la corresponent sol·licitud d'autorització administrativa, que siguin internades en un CIE o directament expulsades del país.

Una situació que s'ha agreujat

Malauradament, aquesta situació no és cap novetat, però, com diu la declaració, aquesta situació s'ha anat agreujant en els darrers mesos fins a arribar als més de set mesos de retard en la resolució dels milers d'expedients acumulats.

Les entitats que formen part del CMIB reclamen a la Subdelegació del Govern a Barcelona que prengui les mesures necessàries per garantir de manera urgent la resolució dels expedients acumulats a l'Oficina d'Estrangeria de Barcelona i que doti aquesta estructura dels recursos humans i materials indispensables per evitar que aquesta situació es torni a repetir. La declaració del CMIB també se solidaritza amb la població ucraïnesa per la crisi humanitària derivada de la invasió que pateix el seu país i fa una crida a les autoritats implicades a garantir una gestió àgil i eficaç dels mecanismes d'asil i refugi per poder acollir persones ucraïneses.

Una delegació de les entitats que formen part de la seva Comissió Permanent, en representació del CMIB, van presentar aquesta declaració el dimecres 9 de març, a la Subdelegació del Govern de Barcelona. ■

CCOO i UGT convoquen cinc minuts de silenci als centres de treball en solidaritat amb el poble d'Ucraïna i per demanar l'alto el foc i la immediata retirada de les tropes russes del país

CCOO i UGT van fer una crida als treballadors i les treballadores de Catalunya el passat dimecres, 9 de març, a manifestar-se de manera silenciosa a l'entrada dels centres de treball de les 12.00 a les 12.05 hores, per solidaritzar-nos, així, amb el poble d'Ucraïna, i demanar l'alto el foc i la immediata retirada de les tropes russes del país. La plaça de Sant Jaume de Barcelona va ser un dels punts de concentració, i van ser-hi els secretaris generals de tots dos sindicats

Amb motiu de la convocatòria, CCOO i UGT van elaborar un manifest conjunt amb el missatge que avui, més que mai, és imprescindible mantenir presents els principis fundadors d'Europa: pau, democràcia i solidaritat.

En el manifest, els sindicats van reiterar la condemna més enèrgica a la invasió russa d'Ucraïna. Aquest covard i il·legítim acte bèl·lic i la conseqüent guerra han de parar immediatament. Així mateix, van expressar la solidaritat amb la gent d'Ucraïna i especialment amb la seva classe treballadora, amb les víctimes al país i amb les treballadores i els treballadors ucraïnesos que resideixen a Catalunya i Espanya, i que viuen amb dolor el drama de la guerra en la distància.

CCOO i UGT han exigit que es prenguin totes les mesures necessàries perquè l'acció bèl·lica pari de manera urgent i les tropes russes es retirin del territori ucraïnès, que han ocupat violant la legalitat internacional, i es restitueixi la pau. ■

Premis de poesia de CCOO de Catalunya

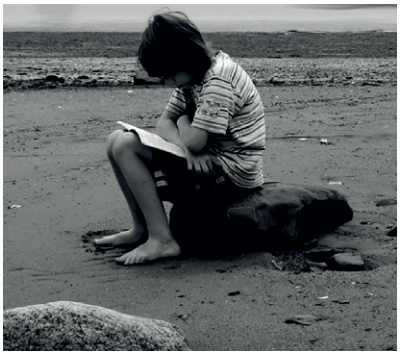

CCOOultura, l'Àmbit de Cultura de CCOO de Catalunya, convoca els premis de poesia en les seves diferents modalitats: el 32è Premi Miquel Martí i Pol, en llengua catalana; el 25è Premi José María Valverde, en llengua castellana, i el 22è Premi Memorial José López García, per a persones afiliades (en català o castellà).

En aquests premis, hi podran participar aquelles persones que no hagin obtingut el primer premi en les dues edicions anteriors. No s'hi podran presentar poemes guardonats en altres certàmens. El tema és lliure. L'extensió del poema o del conjunt de poemes ha de ser d'un mínim de 80 versos i d'un màxim de 140. La prosa poètica es compta per línies. Els treballs es poden presentar en format digital, a l'adreça electrònica **cultura@ccoo.cat**, o per correu postal, a CCOO de Catalunya, Àmbit de Cultura (Via Laietana, 16, 5a planta, 08003 Barcelona).

El termini de presentació de poemes es tanca el dia **30 de juny del 2022**.

Podeu consultar les bases en aquest **enllaç** ■

Informe 8-M:

Així treballem les dones a Catalunya i així estan els plans d'igualtat

Aquest any també hem presentat el nostre informe, i la situació general de les dones en el mercat de treball de Catalunya és clarament pitjor que la dels homes, molt especialment en el cas de les dones de nacionalitat estrangera. Les dones joves no presenten dades pitjors que les dels homes joves, en activitat, ocupació i atur, però sí en les edats més actives, que coincideixen amb la maternitat, i en les darreres edats actives on les dades de les dones són pitjors.

A més, la qualitat del treball de les dones ocupades també és pitjor que la dels homes ocupats: presenten una temporalitat superior i treballen més a temps parcial. Tot i que la seva temporalitat involuntària és inferior a la dels homes, gairebé dues dones que treballen a temps parcial de cada cinc ho fan perquè no troben una feina a temps complet.

Hi ha diferències entre homes i dones pel que fa als sectors d'activitats on treballen i als llocs de treball que ocupen. Les dones es dediquen força més als serveis públics i al treball de la llar. En comparació amb els homes, ocupen proporcionalment més llocs de tècniques superiors, però també llocs sense qualificar, mentre que s'ocupen menys en llocs de direcció.

El salari mitjà de les dones a Catalunya es va situar l'any 2019 en 22.988 euros, d'acord amb les últimes dades disponibles de l'Enquesta anual d'estructura salarial (EAES). La progressió dels salaris, però, és diferent entre les dones que cobren més i les que cobren menys. Estan augmentant en major mesura els salaris més alts, la qual cosa indica una estructura salarial cada vegada més desigual entre les treballadores a Catalunya.

Quant a la bretxa salarial de gènere, també amb dades de l'EAES, el 2019 va situar-se en el 20,64 %. Per tant, per posar fi a la bretxa salarial seria necessari que els salaris de les dones augmentessin un 26 %. L'augment de l'SMI ha ajudat a reduir-la, en millorar els salaris més baixos, que són els que més dones perceben. Els plans d'igualtat avancen, però molt lentament: en tancar-se el termini, només el 20 % de les empreses que n'havien de tenir l'havien presentat. CCOO ens hem implicat molt activament en el seguiment i el monitoratge d'aquests plans, i continuarem en aquesta línia per garantir que es compleixi el que estableix la normativa. ■

Imatges del 8-M

Amb el lema "Tenim un pla", els plans d'igualtat van centrar els actes de la jornada sindical que es va dur a terme a la sala d'actes durant el 8 de Març, perquè els plans d'igualtat avancen, però molt lentament: en tancar-se el termini només el 20 % de les empreses que n'havien de tenir l'havien presentat. Ens hem implicat molt activament en el seguiment i el monitoratge d'aquests plans, i algunes companyes ens van estar explicant com s'havia desenvolupat la implantació d'aquesta mesura a les seves empreses.

La jornada va tenir vessants molt diverses: música, comèdia, karaoke i debat. Totes van desembocar en la manifestació de la tarda, on vam fer sentir la nostra veu. I la seguirem fent sentir la resta de dies de l'any! ■

Els sindicats de l'educació inicien el 15 de març una vaga de cinc dies contra les imposicions de la Generalitat

Des de la darrera crisi, de fa més de deu anys, en la qual es van retallar condicions laborals, amb la conseqüent afectació de la qualitat de l'educació i dels drets laborals, només hi ha hagut un guany: el retorn d'una hora lectiva a partir del curs 2017-2018. Malgrat els compromisos de retornar les condicions laborals contrets pels grups parlamentaris que assumien les nostres reivindicacions, aquests drets retallats s'han cronificat i l'Administració els ha donat per assumits. Bona part del professorat que ha iniciat la seva vida laboral aquests darrers anys ha entrat a treballar amb unes condicions laborals pitjors i sense cap perspectiva de millora a curt termini.

Els sindicats d'educació (USTEC-STEs, CCOO, Intersindical, Aspepc-SPS, UGT, CGT i USOC), de manera unitària, consideren que aquesta conselleria ha oblidat que és la seva obligació promoure el respecte i el reconeixement al col·lectiu docent davant de la societat. El sindicats rebutgen l'actitud de menyspreu del conseller Gonzàlez-Cambray envers els treballadors i treballadores i l'actitud impositiva i autoritària mostrada en desatendre i negligir la negociació real amb els representants sindicals per a un retorn de condicions laborals que, ara més que mai, mereixem.

La conselleria, a més, va convocar una mesa sectorial només per poder aprovar un calendari escolar que ha reiterat que és inamovible i no per negociar res amb la part social.

Davant aquesta actitud autoritària, i de manera unitària, els sindicats han convocat cinc dies de **vaga durant el mes de març per als dies 15, 16, 17, 29 i 30 de març del 2022.**

CARTA OBERTA DE LA FEDERACIÓ D'EDUCACIÓ DE CCOO DE CATALUNYA A L'AFILIACIÓ DEL SINDICAT

Benvolgudes famílies,

Us escrivim aquesta carta per informar-vos de primera mà dels atacs que està rebent l'educació i per explicar-vos les causes reals que han motivat les pròximes mobilitzacions i vagues convocades als centres educatius.

Després de més de deu anys de retallades en educació i de dos anys duríssims de pandèmia, els darrers mesos, el Departament d'Educació ha informat en roda de premsa de múltiples canvis en l'educació que no han estat consultats, negociats ni consensuats amb cap agent de la comunitat educativa, ni amb les famílies ni amb el personal dels centres educatius.

Malgrat totes les accions reivindicatives que hem dut a terme, els treballadors i treballadores dels centres educatius portem molt de temps sense pràcticament millores en les nostres condicions laborals i ni tan sols hem recuperat les condicions laborals retallades fa més de deu anys. Estem cansats d'aquest maltractament per part de la conselleria, que no té en compte ni les nostres reivindicacions ni la nostra opinió en uns canvis imposats que afecten l'educació i les nostres condicions de treball.

Davant d'aquest autoritarisme i del menysteniment constant, ens veiem en la necessitat d'utilitzar un mitjà de pressió més fort, com és una vaga, per aconseguir millores en l'educació. Les nostres reclamacions són, entre d'altres, les següents:

1. **Inversió de com a mínim el 6 % del PIB en educació, tal com indica la Llei d'educació de Catalunya.**
2. **Baixada de les ràtios a tots els nivells. Augment de la plantilla per a l'atenció personalitzada de l'alumnat (docents, personal de suport, de migdia…).**
3. **Reversió de les condicions laborals retallades, com el retorn a l'horari lectiu anterior.**
4. **Oferta pública de places d'FP suficient i proporcionada, i equiparació de tot el professorat d'FP.**
5. **Més recursos per a l'educació inclusiva (a l'aula, sortides, menjador…), nfermera escolar, aula d'acollida, etc.**
6. **Retirada del nou currículum, que no assegura suficientment la inclusió ni la igualtat de condicions a l'ESO, i que comporta la desaparició de moltes hores d'especialitat tant a primària i ESO com a batxillerat. Aquest nou currículum deixa moltes hores de gestió autònoma als centres sense orientacions ni recursos. Aquest canvi s'ha produït a correcuita, sense temps de debat ni de treball compartit entre professionals.**
7. **Calendari escolar consensuat amb la comunitat educativa.**
8. **Estabilització real del personal interí i pacte d'estabilitat.**
9. **Recuperació del poder adquisitiu del personal dels centres educatius.**
10. **Defensa de la immersió lingüística i dels projectes lingüístics de centre, i planificació, recursos i eines per a la seva defensa per part del Departament d'Educació.**

Els canvis que s'hagin de fer a l'educació han de suposar una millora real i per això han de comptar amb la veu de qui participa directament en el seu dia a dia: alumnat, famílies, treballadors i treballadores, equips directius. La saviesa col·lectiva de la comunitat educativa no pot ser substituïda per la voluntat només de la conselleria d'educació. Per tot això, demanem la dimissió del conseller Gonzàlez-Cambray i començar una negociació real ja.

El personal dels centres educatius lluitem alhora per la qualitat de l'educació i pels nostres drets laborals, perquè són dos elements indestriables. Us demanem, per tant, que doneu suport a les nostres mobilitzacions i a la vaga que començarà el 15 de març i que afectarà el personal dels centres públics i concertats (docent, de suport educatiu, de menjador i altres col·lectius).

Podeu trobar més informació a: https://educaccio.cat/vaga-marc-2022.

PROU IMPOSICIONS! MOBILITZEM-NOS!
ANEM A LA #VAGAEDUCACIÓ!

Amb motiu del 99è aniversari de l'assassinat del Noi del Sucre, CCOO fa un acte de presentació del seu document en defensa del català

El passat 10 de març va tenir lloc la presentació de l'anàlisi del Seminari Salvador Seguí "En defensa de la llengua catalana i per la promoció del seu ús social" amb motiu del 99è aniversari de l'assassinat de Salvador Seguí, el *Noi del Sucre*.

La presentació va anar a càrrec d'Alfons Labrador, president de la Fundació Cipriano García, i de Montse Ros, coordinadora del document. Posteriorment va tenir lloc un debat amb la participació de Roger Palà, periodista i editor de *Crític*; Marina Gay, membre de la junta d'Òmnium Cultural; Francesc Xavier Vila, secretari de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya, i Javier Pacheco, secretari general de CCOO de Catalunya. L'acte va estar moderat Teresa Esperabé, secretària general de la Federació d'Educació de CCOO de Catalunya. ■

CCOO de Catalunya referma en un document el seu compromís en defensa de la llengua catalana i per la promoció del seu ús social

Podeu trobar el document en aquest **enllaç**

CCOO de Catalunya ha elaborat el document "En defensa de la llengua catalana i per la promoció del seu ús social". El document ha estat elaborat pel Seminari Salvador Seguí de la Fundació Cipriano García i aprovat per l'Executiva del sindicat.

El document recull la posició històrica del sindicat, que des del primer moment es va mostrar a favor de la defensa i la promoció de la llengua catalana com a factor de cohesió social entre els que vivien aquí i els que venien de fora. En aquest sentit, CCOO va participar en els consensos a favor de l'escola catalana, que no separa l'alumnat per llengua familiar, i a favor de la immersió en llengua catalana com a metodologia escolar per aconseguir el seu coneixement generalitzat i el bilingüisme real en acabar l'escolarització obligatòria. CCOO també va considerar que les administracions havien de garantir el coneixement i l'ús de la llengua catalana, i així se'ls havia d'exigir. A més, les entitats i organitzacions també tenien responsabilitats en aquesta qüestió, així com el deure cívic de promoure l'ús de la llengua catalana. I així ho va fer CCOO a l'intern del sindicat i a les empreses.

El castellà s'utilitza més que el català

El document també valora la situació actual de la llengua catalana, en què es detecta que una cosa és saber català i l'altra, fer-lo servir. Les xifres mostren que el català s'utilitza a Catalunya menys que el castellà. Això s'ha produït, sobretot, perquè els diferents governs a Catalunya s'han centrat excessivament en el sistema educatiu i s'ha oblidat la resta d'espais, com la cultura, els mitjans de comunicació o l'esport.

CCOO es manifesta en aquest document absolutament allunyada de les persones i organitzacions que inciten el conflicte lingüístic com a eina partidista i electoralista, com a instrument d'exclusió i de poder. Ben al contrari, CCOO considera essencial treballar per construir consensos, trobar solucions racionals i enriquidores, camins de reconeixement i d'igualtat. La llengua no ha de ser ni s'ha de considerar un instrument al servei d'un projecte polític ni cap projecte polític es pot autoproclamar com l'amo d'una llengua.

El compromís de CCOO de Catalunya

CCOO de Catalunya referma en aquest document el seu compromís amb la llengua catalana, la llengua pròpia de Catalunya, que es troba encara en desavantatge, i considera que és necessari un esforç més gran de les administracions i de les entitats per garantir els drets lingüístics de tota la població.

Els drets lingüístics han de garantir la igualtat lingüística de la ciutadania, tant de manera individual com col·lectiva. Els drets lingüístics de les persones que tenen com a llengua familiar el català comporten que la resta de la població també l'ha de conèixer. Si no, és impossible que puguin viure normalment en la seva pròpia llengua.

CCOO de Catalunya es posiciona amb la major part de la societat que desitja un futur plurilingüe, conscient que suposa avantat-

→

ges culturals, acadèmics, laborals, socials i vivencials. El monolingüisme no és una opció que beneficiï ni personalment ni socialment. CCOO de Catalunya valora la construcció de consensos socials i hi dona suport, i es manifesta contrària a la incitació del conflicte lingüístic a Catalunya.

CCOO referma el seu compromís amb l'escola catalana. L'escola no ha de separar l'alumnat per llengua ni per cap altre motiu per complir un dels objectius principals que se li encarreguen: la base de la convivència democràtica.

Cal actuar

Per tot això, CCOO recull en el document propostes d'actuació en diferents àmbits. CCOO proposa participar activament en la construcció d'un pacte per la llengua a Catalunya, conjuntament amb totes les organitzacions representatives de la societat catalana, amb l'objectiu de revisar i actualitzar conjuntament les accions de les administracions catalanes per garantir els drets lingüístics.

CCOO de Catalunya referma el seu compromís amb la llengua catalana en el món del treball, que és el marc principal de l'acció del sindicat. Les treballadores i treballadors, amb les seves organitzacions, han estat els principals agents de normalització de les llengües. Es troba a faltar un compromís equivalent de les administracions i de la major part de les empreses, per això cal actuar en el marc de la negociació col·lectiva, en el diàleg social i en el si del centre de treball.

Finalment, CCOO es compromet a avançar en l'ús del català al sindicat en tots els seus àmbits i estructures (assessorament, Gabinet Tècnic Jurídic, actes públics, etc). ■

CCOO de Catalunya lamenta la pèrdua de l'històric **Luis Romero**, un dels fundadors i referent del sector de la construcció del sindicat, que ha mort als noranta anys

CCOO de Catalunya ha perdut un dels seus històrics, Luis Romero Huertes, carismàtic sindicalista que va impulsar les Comissions Obreres en el sector de la construcció a Catalunya. Luis Romero va néixer a Alcalá la Real (Jaén) l'any 1931 i ha mort el passat 9 de març als noranta anys.

Va treballar al camp, venent formatges i bestiar. Vinculat des de molt jove al partit comunista, va ser detingut i empresonat el 1960 i el 1962, per la qual cosa l'any 1964 va haver d'emigrar amb la seva família i es va instal·lar a Barcelona. Va treballar durant anys en diverses empreses de la construcció, en les quals va impulsar el moviment sindical de les Comissions Obreres, compromís que li va costar diversos acomiadaments i represàlies. La seva militància al PSUC el va portar a brindar la seva imatge en un dels cartells més populars de la primera campanya electoral, l'any 1977: "Mis manos: mi capital. PSUC, mi partido". Romero va ser secretari general de la Federació de la Construcció de CCOO de Catalunya.

El 1979 es va presentar a les eleccions municipals a les llistes del PSUC, i va sortir escollit regidor de l'Ajuntament de Barcelona, però no va prendre possessió del càrrec perquè va preferir continuar la seva dedicació al sindicat CCOO de la Construcció.

El 1982 es va sumar al Partit dels Comunistes de Catalunya (PCC). En els darrers anys de la seva vida va ser activista dels moviments socials, especialment a través dels iaioflautes.

CCOO de Catalunya vol reconèixer el seu paper fonamental en la construcció del moviment sindical de les Comissions Obreres i el seu compromís indiscutible amb la defensa dels drets laborals i socials, durant tota la seva vida. Un referent que mai no oblidarem. ■

Mor l'històric sindicalista de Badalona **Ángel Navarro Rubio**

A finals de febrer ens va deixar l'històric sindicalista de CCOO de Badalona Ángel Navarro Rubio als 81 anys. Històric militant del PSUC, va ser regidor del primer ajuntament democràtic de la ciutat. Com molts altres lluitadors del moment, l'Ángel tenia un peu al partit i l'altre, al sindicat. Honest, abnegat i molt treballador, va patir la repressió del règim franquista, que el va detenir l'any 1961 per les seves activitats clandestines. L'Ángel ja forma part de la lluita històrica de CCOO pels drets socials i democràtics. ■

io Instituts Odontològics

Visita'ns a qualssevol de les nostres
27 clíniques dentals a Catalunya!

Condicions exclusives per a afiliats/ades a CCOO de Catalunya

Consulta els detalls i les condicions del programa

DEMANA CITA ARA
900 800 850
www.ioa.es

20% DTE.
ODONTOLOGIA GENERAL

20% DTE.
IMPLANTS

25% DTE.
ORTODÒNCIA
(inclou ortodòncia invisible)

HIGIENE BUCAL
GRATUÏTA
(subjecta a prescripció mèdica)

Presenta aquesta targeta digital a la clínica i beneficia't del programa.

io Instituts Odontològics
io
TARGETA DENTAL FAMILIAR
Afiliats/ades i familiars
CCOO de Catalunya
Consulta les condicions al web